

Liviu Pancu: „Am fost un aventurier“

Liviu Pancu a absolvit Academia de Teatru și Film din București în 1991 la clasa Sandei Manu. A fost actor-colaborator la Teatrul Național din București, la Teatrul „Bulandra”, la Trupa de Dans Contemporan „Orion”, la Teatrul Odeon, asistent universitar la Academia de Teatru și Film din București, lector universitar la Universitatea Hyperion, coordonator și membru al echipelor ArtSchool UNITER (la Casele de copii nr. 4 și nr. 7, „Sfântul Paul”, „Sfântul Iosif”, „Pinocchio”), „Clinic Clown”-UNITER, profesor de Arta actorului la Liceul de artă „Dinu Lipatti”, asistent universitar la Universitatea Ecologică, actor la teatrele „Ion Creangă”, „Excelsior”, colaborator al Clubului de jazz „Green Hours”, membru-fondator al Fundației culturale „Scena”.

Din 1998, este actor la Teatrul Național din Târgu-Mureș (unde joacă în *Învier* de Lucian Blaga, regia: Anca Bradu, *Pățania lui Arlecchino*, regia: Mona Chirilă, *Ines de Castro*, regia: Mihai Lungeanu) și lector universitar la Universitatea de Teatru din Târgu-Mureș.

A întreprins acțiuni de binefacere în aziluri, case de copii, penitenciare. A fost coordonator al unui curs de Arta actorului la Liceul „Ion Neculce” și în cadrul unei lucrări de art-terapie (interacțiunea actor-copil), program susținut de Fundația „Principesa Margareta”.

A jucat în filmele *Cine are dreptate*, regia: Alexandru Tatos, *Un bulgăre de humă*, regia: Nicolae Mărgineanu, *Extemporal la dirigenție*, regia: Nicolae Corjos, *Drumeț în calea lupilor*, *Dreptatea*, regia: Andrei Blaier. A avut numeroase apariții la radio și televiziune.

M-am născut la Roman, județul Neamț, la 5 mai 1968, sunt Taur cu ascendent în Leu. Am terminat un liceu de materiale de construcții (mecanică), unde rămâneam mai tot timpul corigent la matematică și chimie... Am făcut karate, desen artistic, orientare turistică, am luat parte la serbări cu obiceiuri tradiționale românești: „Cerbul și vânătorul”, Groza din „Banda lui Groza”. Mă pasionau ritualurile, dansul. Am avut un „bac” chinuitor, cu rezultate groaznice. Am fost un aventurier. Bunicul meu era preot. Am încercat să duc tradiția mai departe. M-am și lansat în acțiuni pentru a fi preot, ucenic în ale diaconiei, dar toate acestea m-au ținut până când mi-am dat seama că nu toți oamenii care slujesc în acest spațiu sunt cum par a fi. Pentru un tânăr cum eram eu, a fost prea mare dezamăgirea. Eram neastâmpărat, am fugit de acasă, am ajuns la Petroșani, unde am fost miner. „Bântuiam” prin Bucegi, Ceahlău, Vatra Dornei, Moldova, spre Harghita...

Cum ai reușit să intri la Institut?

Contrar tuturor așteptărilor! Din 150 de candidați pe loc. N-am avut pile, a fost numai destinul. Am intrat primul,

cu media 7,35. Cartea mea de muncă începe la Odeon, unde m-a adus Vlad Mugur, și primul rol a fost în *La țigănci*. La TNB m-a adus Miriam Răducanu, care a lucrat cu mine, *Jocuri pe teme de jazz, Carmina Burana*. Artistă, pedagog, inițiator, m-a și „construit”, după ce m-a format ca dansator Ioan Tugearu și mai apoi Mihaela Santo, în *Tunelul de la Teatrul „Bulandra”*.

Mi-ai fost și mie profesor, la Universitatea Ecologică din București. Ceea ce m-a frapat la cursurile tale a fost faptul că făceai un fel de... pedagogie-psihologie, la o materie numită Mișcare scenică și expresie corporală! Erai unul dintre profesorii noștri preferați, alături de Ileana Berlogea, Victor Ernest Mașek, Constantin Codrescu, Vlad Rădescu, Costin Anghel...!

Am făcut o analiză a improvizației, a antrenamentului expresiei corporale, în cadrul catedrei. Am intenționat să pun scena pe primul plan, am „spart” regimul pedagogiei. Mi s-a spus că am stofă de pedagog și formațiune de actor. Sunt un arlechin super-profesionalizat. Am fost clown în toate casele de copii, unde am încercat

resocializarea acestor defavorizați printr-o metodă de art-terapie, interacțiunea actor-copil.

Pentru Târgu-Mureș revenirea ta a însemnat mult. Ce a reprezentat ea pentru tine?

Am fost la Veneția cu personajul Arlecchino din spectacolul Liane Ceterchi, de la Teatrul Mic din București. Am venit la concurs vara trecută, pentru că auzisem că Târgu-Mureș avea să devină o „a doua Craiova”. Am luat cu nota 10 concursul, am sperat că voi fi folosit la maximum, și acest lucru nu s-a întâmplat. Nu pot să stau și să fac, o dată la nu știu cât timp, teatru. De predat și de organizat, asta făceam și la București. Mi-aș dori să „curgă sânge” din mine și să fiu pe scenă. Dar n-am fost exploatat. Eu am terminat Institutul, cu specializarea în teatru realist psihologic. N-am făcut numai gimnastică. La București am predat și actorie, aici am doar patru ore la Antrenamentul expresiei corporale. Nu m-au cerut, n-au avut nevoie de mine. Am montat o piesă, la secția maghiară, la Institut, la anul IV – *Cele trei nopți ale unei iubiri* (o dramă muzicală despre Budapesta anilor '40, în timpul celui de-al doilea război mondial) –, unde am făcut și regie, și mișcare scenică. La Teatrul Național, la secția română, cea mai mare realizare a mea a fost rolul din *Pățania lui Arlecchino*, pentru care s-a muncit enorm și spectacolul a fost... îngropat.

Știi că ai fost în străinătate.

Am fost în Germania, la Stuttgart, cu o invitație care a ajuns după trei-patru ani de zile, la un spectacol al Teatrului „Bulandra”, care nu s-a mai jucat de atunci, și a fost cerut: *Tunelul de Ernesto Sabato*, unde am jucat și am dansat alături de Răzvan Mazilu. Am mai fost în Ungaria, într-o localitate de lângă Balaton, într-o tabără de creație, unde am montat *Electra*, în colaborare cu un regizor din Budapesta. Un schimb de experiență de două săptămâni și jumătate, între copii români și unguri, cu profesori de istorie, literatură, istoria teatrului.

Pentru Naționalul din Târgu-Mureș ai vreun proiect?

Am început, la București, Doi pe un

balansoar, cu Mihaela Rădescu și trei perechi de balerini, un spectacol de text, mișcare, jazz, și vreau să fac spectacolul la Târgu-Mureș, într-o sală mică și în spații neconvenționale. Vreau să "ies" cu el în aprilie. Mai pregătesc, pentru vară, turnee cu spectacole pentru copii și tineret: **Cocoșelul neascultător** al lui Ion Lucian și **Farsa jupânului Pathelin**, un text de autor anonim. Seara să se termine cu o discotecă, jocuri, concursuri, divertisment en-gros, ca un eveniment cultural.

Cum întâmpini "Anul Eminescu"?

Cu un mega-show "Eminescu", pe care-l voi realiza cu ajutorul compartimentului de cultură al Primăriei Târgu-Mureș. Sunt doritor, până în măduva oaselor, să joc. M-am îndrăgostit de Târgu-Mureș și am căutat, prin toate proiectele mele, să-i ofer înțelegerea a ceea ce înseamnă identitatea orașului. Mi-aș dori ca oamenii să fie pozitivi și să încerce să rezolve problemele nestând să critice, ci, pur și simplu, făcând. La București am

În Pățania lui Arlechino

lucrat, pe lângă art-terapie, și reclame pentru firme și agenții de publicitate. Nu știu câți au avut această experiență. Țasta e răspunsul meu pentru toți cei care se întreabă: "De ce tocmai

Liviu Pancu le face pe toate?" Pentru că e mai profesionist decât alții (la organizări și la regii de evenimente)...!

Ioana Florea

sf festivaluri

Încă un pas către Europa

interviu cu Constantin Chiriac,
directorul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu

Peste două luni, între 27 mai și 4 iunie, Sibiu va găzdui tradiționalul festival. Care sunt acum circumstanțele organizatorice și direcțiile programatice ale acestuia?

Patronajul UNESCO, după programul "Confluente europene" din 1998, și mai ales faptul că suntem parte direct implicată în organizarea și desfășurarea programului "Europa – un patrimoniu comun", ne-au făcut să regândim perspectiva renașterii spirituale a Sibiului și pe aceea a redresării sale economico-turistice prin intermediul artei și culturii. În acest scop, festivalul își corelează numeroasele sale activități, din cele opt secții componente, cu alte manifestări culturale-artistice, cum sunt Festivalurile Internaționale de jazz, folclor și fotografie artistică, Târgul olarilor, Zilele culturii româno-germane etc. Pentru toate acestea, am lansat nu numai invitații către importante foruri și instituții de specialitate, ci și oferte adresate marilor agenții turistice din Europa și din toată lumea.

Care sunt premisele financiare ale organizării festivalului?

Deoarece festivalul – așezat la această ediție sub emblema "alternative" – este circumscris educației și democrației, cu un accent deosebit pe formarea intelectuală și culturală a tineretului, am obținut un larg acces la fondurile conferite mai ales programelor de acest tip de către organismele europene. Desigur, nu stăm cu brațele încrucișate așteptând acești bani. Pe lângă workshop-urile devenite tradiționale, în festival va exista o secțiune de lucru a tinerilor regizori cu studenții actori, pe texte din dramaturgia americană contemporană. Același lucru, dar cu regizori și studenți americani, se va petrece la Richmond, materialul dramaturgic constând însă în texte românești noi, încă ne jucate. Totodată, prin parteneriatul creat între Catedra de artă teatrală de la Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu și câteva importante școli de teatru din S.U.A., Anglia, Franța și Finlanda, am convenit ca studenții noștri, în urma unui stagiu efectuat acolo, să dobândească licență dublă, ca și studenții din acele școli care vor face un stagiul de pregătire la Sibiu.

Să revenim la ediția 2000 a Festivalului Internațional de la Sibiu. Care sunt noutățile?

Prima ține de cooptarea nemijlocită a Teatrului "Radu Stanca" printre factorii organizatorici, ca urmare a faptului că, prin concurs, de la 1 ianuarie am devenit și directorul acestei instituții. Pe această scenă se vor juca spectacolele cu *Viața e vis* de Calderón de la Barca și cu un text italian, *Tango monsieur*, iar la secția germană, *Intrigă și iubire* de Schiller, cu o actriță din Germania în rolul principal. Va fi și un spectacol în decor exterior, *Castelul după Kafka*, în montarea lui Tompa Gábor. Sunt perfectate deja și două coproducții, una cu Ukrainian Culture Foundation și cu "Akroama" din Scandinavia, pentru *Idiotul*, în care joacă rolul Rogojin, și un proiect multinațional cu *Argonauții 2000*, spectacol reunind participarea Institutului de Teatru Mediteranean, a Festivalului Internațional de la Dubrovnik și a numeroase țări mediteraneene. Sperăm să realizăm și montarea unui scenariu foarte ambițios, o «istorie originală a alatrelor», în viziunea lui Silviu Purcărete. Desigur, e